

09-11- ΕΣΠΕΡΑΣ

Άκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
† ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὥς ιμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρδιν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ως ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίφαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὑφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ίλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ υψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Χκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄῦτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὸν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὑφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.

”Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

”Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὁργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Άγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἐμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

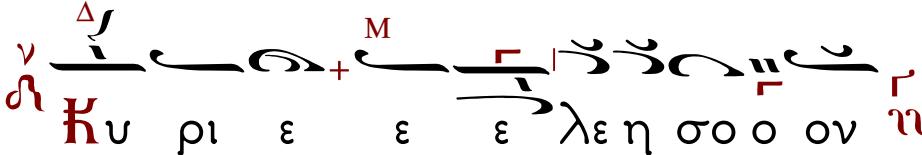
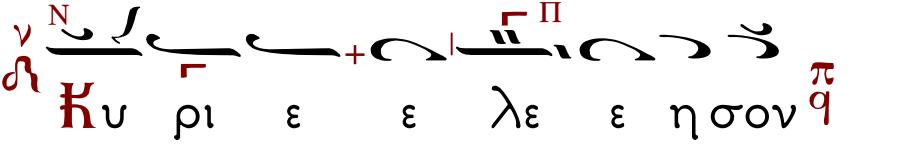
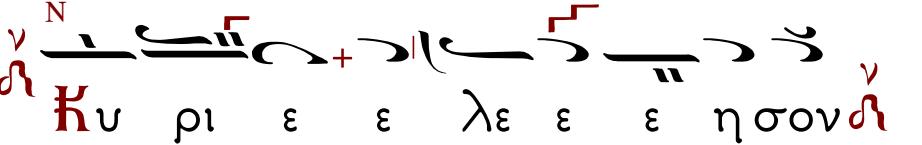
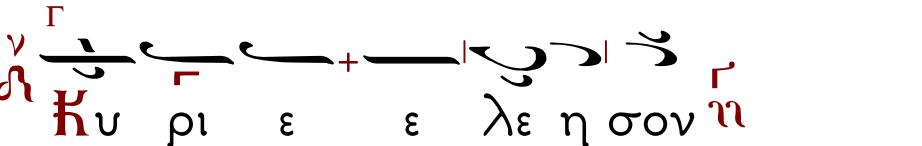
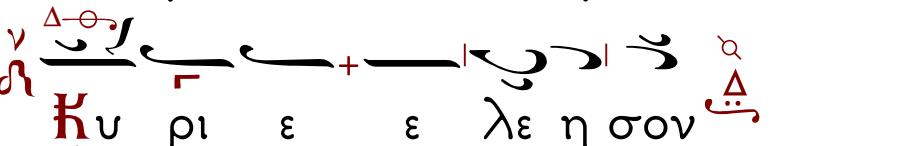
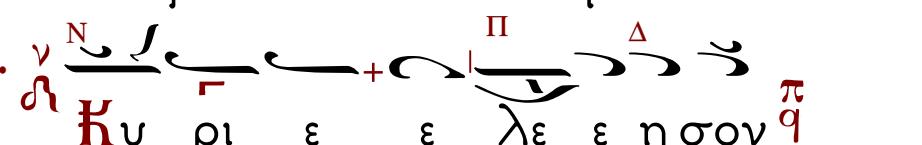
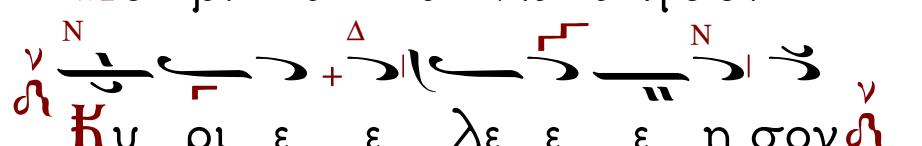
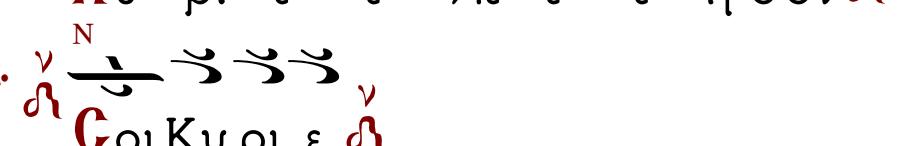
Ἄχος πᾶς Νη̄

1. Ἄχος πᾶς Νη̄
 2. Ἄχος πᾶς Νη̄
 3. Ἄχος πᾶς Νη̄
 4. Ἄχος πᾶς Νη̄
 5. Ἄχος πᾶς Νη̄
 6. Ἄχος πᾶς Νη̄
- Ἄχος πᾶς Νη̄

ΕΤΕΡΑ.

1. Ἄχος πᾶς Νη̄
 2. Ἄχος πᾶς Νη̄
 3. Ἄχος πᾶς Νη̄
- Ἄχος πᾶς Νη̄
- Ἄχος πᾶς Νη̄
- Ἄχος πᾶς Νη̄

09-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΆΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ν Γ
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν π
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν γ
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν Γ
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν Δ
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν Γ
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν π
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν γ
12.
 Κοι Κυ ρι ε Δ

Εἰ δὲ τό, Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Σπίχους σ'
καὶ φάλλομεν ἔξῆς Προσόμοια.

Ω τοῦ παραδόξου θάύματος.

Ἡχος Λα

π
χτανα— τανα—
λε π Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ζαπρος
τανα— “ τανα—
σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου π ει
τανα— τανα— τανα—
σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι
τανα— τανα— τανα— τανα—
ε ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α
τανα— τανα— “ τανα—
ζα προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου π
τανα— τανα— τανα— τανα—
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης
τανα— τανα— τανα— τανα—
δε η η η σε ε ε ωω ω ως μου π εν
τανα— τανα— τανα— τανα—
τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε
τανα— τανα— τανα— τανα—

υ υ ρι ι ι ε

πρ

πρατευ θυν θη η η η η τω η προσε εν

χη η η η μου πρως θυ μι ι ι α α
μα α α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου πρ ε παρ σις τω ω ων χει ει βω ων μου

θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι η η ει

σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε

πρ

πρ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη

σε ται πρ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο

ο ος ε εστιν Δ

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ὥσπερ λύχνος πάμφωτος, Νεκτάριος ὁ σοφός, τῷ κόσμῳ ἔλαμψε, καὶ ηὔγασε τοῖς πιστοῖς, Εὐαγγελίου τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, ἐν λόγῳ θεοπρεπεῖ, καὶ πολιτείᾳ ἀμέμπτῳ καὶ κρείττονι. Ὁθεν τῇ τοῦ Παρακλήτου, δωρεῇ δεδόξασται, καὶ παρέχει ἀπαύστως, τοῖς αἰτοῦσι τὰ ιάματα.

πε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Ku ρι ε Δ u πε μει νεν
η ψυ χη μου εις τον λο γον σου Δ ηλ πι σεν
η ψυ χη η μου ε πι τον Ku u u ρι i
ον Δ

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! Σὺ γὰρ ὡς ὑπέσχου, θαυμαστῶς ἐδόξασας, Νεκτάριον τὸν σοφόν, ὡς φίλον γνήσιον, θαυμάτων τῇ

δωρεᾶ, τον σὲ διξάσαντα βίου λαμπρότητι,
δεικνύων πᾶσι σαφῶς, τῆς πρὸς σὲ Σωτερ
ἀγάπης τὴν δύναμιν. Ὁθεν ταῖς αὐτοῦ
πρεσβείαις, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ
εἰρήνην τελείαν, ἡμῖν δίδου Υπεράγαθε.

πρώτη προσκύνη του Ιησού Χριστού
πρώτη προσκύνη του Ιησού Χριστού

ον θήμερον λαμπρῶς εὐφραίνονται, τῇ καινῇ σου μνήμῃ, τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, Νεκτάριε Ἱερέ, ὑμνολογοῦντες σε, χορεύει δὲ μυστικῶς, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῇ δόξῃ σου, ἐδραίωμα ἀρραγές, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις εὑροῦσά σε· ἔξαιρέτως δὲ ἡ νῆσος, τῆς Αἰγίνης γάννυται, ὥσπερ ὄλβον πλουτοῦσα, τὰ μυρίπνοά σου λείψανα.

Προσόμοια ἔτερα.

Ὕποκλησις β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ἄττα τι παρά των Κυρίων τοι εἰ λέ
ος καὶ πόλις ληπτάρασυ των λυτρώσις καὶ
αυτοῖς λυτρώσεται τον Ισραήλ εἴκ πα
σῶων των ανομίων αυτοῦ

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν,
ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν ἀρτιφανῶς
ἀναλάμψαντα, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν
φαιδρύναντα, ταῖς τῆς εὐσεβείας
λαμπηδόσι· τὸν νέον, τῶν Ὁρθοδόξων
ἐγκαλλώπισμα, τῶν πάλαι, Ἀρχιερέων τὸν
δόμοζηλον· τῇ γὰρ αὐτῶν πολιτείᾳ, νουνεχῶς
στοιχήσας, ἐδοξάσθη παρὰ Χριστοῦ, τοῦ
πᾶσι παρέχοντος, δι’ αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν
αναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην;

σιν ^Δ α να δησωμεντον Ι ι ι ε ρα αρ
 χην ^Δ τον αρ τι φα νως α να λαμψα αν τα
 και την Εκ κλη σι ι α α αν φαι δρυ υ υ
 να α α αν τα ^υ ταις της ευ σε βει ας λα
 α αμ πη δο ο σι ^Δ το νε ον των Ορ θο
 δο ο ξωων εγ καλ λω ω ω πι ι ι σμα ⁶
 των πα λαι Αρ χι ε ρε ε ωωντον ο μο
 ο ο ζηη η η λον ⁶ τη γαρ αυ τωων πο ο
 ο λι τει ει α ^Δ νου νε χω ως στοι οι χη
 η η σας ^Δ ε δο ξα ασθη παρα Χρι ιστου
 του πασι πα ρε χοον τος δι αυ του το με

ε γαα ε ε ε λεε ε ε ος △
△ ήι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
△ ε θηη △ ε παι νε σα τε αυ τον △ πα αν τε ες
△ οι λα οι △

Ποίοις μελωδικοῖς ἀσμασιν,
 ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τοῦ Θεοῦ τὸν
 θεῖον θεράποντα, καὶ τῶν ἀρετῶν τὸ
 κειμήλιον, τῆς θεολογίας τὴν κιθάραν, τὸν
 ὅρτι τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναβλύσαντα, τὸν νέκταρον,
 τῆς εὔσεβείας τὸν οὐράνιον, λόγῳ τῆς
 χάριτος θείῳ, ἐκ σοφῶν χειλέων, καὶ
 θαυμάτων τὴν δωρεάν, θεόθεν δεξάμενον,
 τὸν θεόληπτον Νεκτάριον.

△ △ △ △
△ **Ποι** οι οι οις με λω

δι κοι οις α α σμα α α σιν △ ε παι νε σω
△ △ △ △ △ △ △
 μεν τον Ι ι ι ε ρα αρ χην △ του Θε ου τον

Φει ει ει ει ει ον φε ρα α ποο ο ον τα
 και των α ρε τω ω ωωντο κει μη η
 λι ι ι ι ι ον ⁶ της φε ο λο γι ας τη η
 ην κι φα α ραν ^Δ τον αρ τι τη Εκκλη σι α
 α α αναβλυ υ υ σαα α αν τα ^γ ^θ το νε
 ε κταρ της εν σε βει ει ει ας το ου ρα α
 νι ι ι ι ι ον ⁶ λο γω της χα α ρι ι ι τος
 φει ει ω ^Δ εκ σο φω ωων χει λε ε ων
 και φαυ μα ατων την δω ρε αν ^Δ φε ο φεν
 δε ξα με ε νον ^Δ τον φε ο λη η πτον Νε ε
 κτα α α ρι ι ι ι ον ^Δ

χ̄ τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος
 αυ του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου ^Δ με ε νει εις το ο οναι ω ω
 να ^Δ

Ποίοις πνευματικοῖς ὥρημασι,
 μακαρίσωμέν σε Ἱεράρχα; τὸν ἐν μέσῳ
 κόσμου βιώσαντα, βίον ἀληθῶς ἐνθεώτατον,
 πράξειν δσίαις καὶ ἀμέμπτοις, ἐντεῦθεν,
 Μονήν ἀγίαν Θεῷ ἔδρυσας, ως ἄλλον,
 ψυχῶν λιμένα ἀκλυδώνιστον, ἐν τῇ Αἰγίνῃ
 τῇ νήσῳ, ἦν ἀπαύστως σκέπε, σὺν τῷ
 ταύτης καθηγητῇ, Νεκτάριε Ὅσιε, Διονυσίῳ
 τῷ θεόφρονι.

^Δ **Ποίοιοις πνευματικοῖς** τοι κοιοις ρη
 η μα α α σι ^Δ μα κα ρι σω μεν σε Ι
 ε ρα αρ χα ^Δ τον εν με σω κο σμου

βι ω σα α αν τα Δ βι ον α λη θω ω ω
 ως εν θε ω ω τα α α τον 6 πρα ξεσιν
 ο σι αις και αι αι α με εμ πτοις Δ εν τευ
 θεν Μονην α γι αν Θε ω ι δρυσας Δ ως
 αλ λον ψυ χων λι με να α κλυ δω ω ω
 νι ι ι ιστον Δ εν τη Αι γι ι νη η η
 τη νη η σω Δ ην α πα α αυ στως σκε ε
 πε συν τω τα αυ της κα θη γη τη Δ Νε
 κτα α ρι ε ο ο ο σι ι ι ι ε Δι
 ο νυ σι ι ω τω ω θε ε ο ο ο
 φροο ο ο νι Δ

Ἄγιος Πάτερ Πα.

Ἄγιος Πάτερ Πα
περιεί ε ε Δόξα Πα τριιιιιι
και γιω και Αγιιιω Πνευμα αα
τιιιι π

Сήμερον φαιδρῶς ἐξέλαμψεν, ὡς ἀστὴρ νεοφανῆς, ἡ νέα πανήγυρις τοῦ Ἱεράρχου Νεκταρίου, τὴν Ἐκκλησίαν καταλαμπρύνουσα. Δεῦτε οὖν, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τούτῳ ἐκβοήσωμεν· χαίροις ὁ τῶν πάλαι Ὄσίων, χαρακτηρίσας τὴν ζωήν, ἐν ἡμέραις πονηραῖς, ἐν αἷς ἡ τῶν πολλῶν ἀγάπη ἐψύγη, ὡς ἔφη ὁ Σωτήρ, χαίροις ὁ τῇ παιδείᾳ τὴν ἀρετὴν συνάψας, καὶ τῷ λόγῳ τῆς σοφίας σου, τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς φαιδρύνας, χαίροις Ἀρχιερέων καλλονή, τῆς Αἰγίνης προστάτης, καὶ τῆς οἰκείας Μονῆς, ἀντιλήπτωρ θερμότατος. Διὸ παμμάκαρ Νεκτάριε, τῷ τῆς θείας μεγαλωσύνης θρόνῳ παριστάμενος, ἀπαύστως ἴκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

πη με ε ε ρο ον φαι δρω ως
 ε ξε ε λαμψεν ως α στηρ νε ε ο ο ο
 φα νης η νε α πα νη η γυ υ υ
 ρις του Ι ε ρα αρ χουου ου Νε ε ε
 κτα α α ρι ι ι ου την Εκ κλη σι αν
 κα τα λαμπρυ υ νουου ου ου σα π δε ευ
 τε ε ουντων Ορ θο ο δο ο ξω ωων τα α α
 πλη η η η θη εν φω νη α γαλ λι α
 α σε ε ε ως θ του τω ε ε εκ βο η η
 η σω ω ω ω μεν χαι ροις ο των πα α
 λαι αι αι ο ο ο σι ι ι ι ων χα ρα κτη

ρι ε σα ας τη η ην ζω ην εν η με ραι
 αις πο νη η ραις εν αις η των πολλων α
 γα πη ε ψυ υ υ γη η ως ε ε φη
 ο Σω ω ω τηρ χαι αι ροις ο τη παι
 δει α την α βε την συ υ να ψας και τω
 λο γω της σο φι ε ε ε α α ας σου των
 πιστων τας ψυ χας φαι αι αι δρυ υ υ να ας
 χαι αι αι αι αι αι αι ροιοις Αρ χι ε
 βε ε ω ων κα α αλ λο νη της Αι γι ε
 νη η ης προοστα α της και της οι κει ας
 μο νης αν τι λη πτω ωρ θερ μο ο ο ο ο

τα α α α τος ^π δι ο παμ μα κα
 αρ Νεκταα α α ρι ι ι ε ^Δ τω της
 θει ας με γα λω συνης θρο ονωω πα ρι στα α
 α α με ε ε νος ^Δ α πα α αυ στως ι
 κε ε ε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^χ υ περ των πι
 στει τε λου ου ουν τω ων ^Δ την α ει σε ε
 βα αστον μνη η η μη η η ηνσου
 'Επειδή πυγχάνει σε ημέρα Παρασκευή
 φάλλεται το Δογματικό Θεοτοκό του Β' ήχου
 διά την άπόδοση του ήχου.

Τὸ Δοχμαπικὸν Θεοτοκίον.

Ἄρχος Δι

Και νυ σ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω ωνων α α μην

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α
 ατουνο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε
 ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α α τος
 ου ουκ ε ε και αι ε ε ε το κα τα
 φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη ου τω
 Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε κες και
 αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει νας
 αν τι στυ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και

ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει
 λεν Η η λιι ι ι ος ⁶ αν τι ι ι Μω
 υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι
 ι α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω
 ω ων

Σὲ ἄλλην ἡμέρα εκπός Παρασκευῆς
 Τὸ δύμόηχον Θεοτοκίον τοῦ πλ. β'

κ π
 Και αι νυ υ υ υν και α α ει ρ και εις τους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην
 π
 Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι 1
 α α α Πα α αρ θε ε ε ε νε ρ τις μη α
 νυ υ μηνη σει ει ει σου τον α λο ο ο
 ο χε ευ το ον το ο ο ο ο κον ρ ο γαρ
 α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας γι
 ο ος μο ο νο ο ο γε νης ρ ο αυ τος εκ
 σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η
 η ηλ θεν ρ α αφρα α στως σαρ κω ω ω θεις

φυ σει Θε ο ο οις υ πα α αρχων
 και φυ σει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω πος δι 1 1 1 η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω πων
 τε μνο ο ο ο με ε ε ε νος αλλ εν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον 1 1 κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μη η η παμ μα κα α α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι 1 στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι π τα ας ψυ χα α α ας η

Γ γ ρ α υ ρ ω ω ω ων
 η η η μω ω ω ω ων

v'
φ

‘Οταν πυγχάνει σε ημέρα Παρασκευή
 τότε φάλλεται το Δογμαπικό Θεοτοκίο του ἥχου
 διά την ἀπόδοση τοῦ ἥχου.

Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρὸν.

Ἄγιος Χρήστος Διάκονος

Φῶς ι λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι τηνη λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον ζ υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον ζι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις γι ε ε Θε ε ε

ου ου ^B ζω η η η η η η η ην ο ο δι ι
 δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο κο ο σμος ^{ζ'}
 σε ε ε δο ο ξα α α ξει ει ^{Γ M} ^Δ

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΠΙΕΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἄγιος Χρήστος Νη

Διάδοση δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
ριον Διπάντες οι δουσουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ πρίτον. Διάδοση δη ευ λο γει ει τε
τον Κυ ρι ι ον Διπάντες οι δουσουλοι Κυ ρι ι
ου πουου ου ου ου ου

Προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

Ὕχος δ'.

Ὕχος ἢ Δι

Ἄ ρι υ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
ν (Δίς) 6

ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Ἄ ρι ος ει σα κου σε ταιαι μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ν 6

Προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἄχος Λα

πρὸ το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

ζει με δι πασας τας η με ρας της ζω ης μου π
(Δις)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: πρὸ το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

τα δι ω ζει με δι πασας τας η με ρας της ζω
η ης μου ου ου π

Προκείμενον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ὕχος πὰ κε

Θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον

με και εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις

(Δις)

με

Στίχ. Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον.

Θε ος εν τω ο νο μα τι

σουσωσον με και εν τη δυνα μει σου κρι

νει ει εις με ε ε

χ
q

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ὕχος π. Βου

^χ Δ **Η** βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου Δ του ποι η σαν τος Δ τον ου ρα νο ον και
 την γην

6

Στίχ. **Ὕ**ρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
 ὅθεν ἔξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίπον. ^χ Δ **Η** βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου Δ του ποι η σαν τος Δ τον ου ρα
 νο ον και την γη ^η η ην

Δ

Προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ὕχος Βαρύς ἦ

Ἄ
Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει Δίτο ε
(Δίς)
λε ο ος σου προφήτα ασει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσάι με.

Τὸ τρίτον.
Ἄ
Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει Δίτο ε λε ο ος σου προφήτα ασει με ε
ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἀνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θηητὸς ὃς οἴδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὃ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἀνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἵ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοὶ πανουργίαν, οἵ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ

ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ὁρόματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὔθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὅρθὰ τοῖς εὔρισκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Сοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ζ.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατῆσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ δεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Сοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ι'.32)

Сτόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὅλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εύρησουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾶ Κύριος δούλας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν δόξῃ. Σοφία Κυρίου φωτεινὴ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὔχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Οἱ δρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὡτὶ τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὔμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεοτητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὡτὶ ὁ

πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὗτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὡν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλὸς ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔχλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σου γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν διοικητῇ καὶ δικαιοσύνῃ, δὸς μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι

παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἦ δὲ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει Ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναιμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐκυριεύοντες καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Сoὶ, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сoὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φιβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

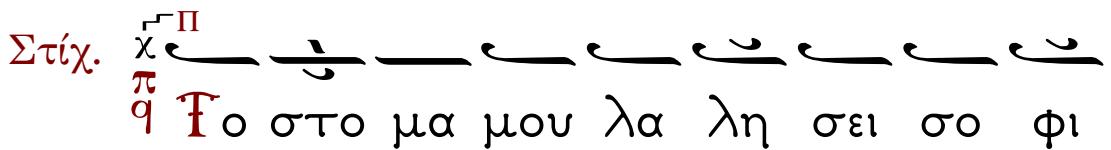
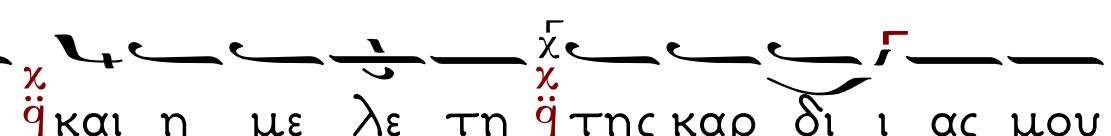
Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἰς τὸν Σπίχον Σπιχηρὰ Προσόμοια.

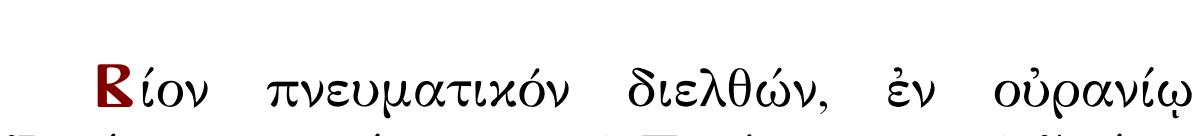
΄Ηχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκηπιῶν.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐξανατείλας
ώς ἀστὴρ οὐρανόφωτος, καὶ αἴγλῃ τῶν σῶν
θαυμάτων, φωταγωγῶν νοητῶς, τους
ἐσκοτισμένους ἐν τοῖς πάθεσιν· ὁ νοῦς ὁ
θεόληπτος, ὁ φωτὸς θείου ἔμπλεως, ὁ ἐν τῷ
νόμῳ, μελετήσας ώς γέγραπται, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν συνέσει Νεκτάριε· λύχνος ὁ παμφαέστατος, ὁ
ἥδη τῷ βίῳ σου, τῆς εὔσεβείας τὸ φέγγος,
αὐγάζων Πάτερ τοῖς πέρασι. Χριστὸν
ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα
ἔλεος.

Σπίχ.
π

Το στο μα μου λα λη σει σο φι

αν

Βίον πνευματικόν διελθών, ἐν οὐρανίῳ
Ἱεράρχα φρονήματι, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἅγίου,
δοχεῖον ὥφθης σεπτόν, ταπεινοφροσύνῃ

σεμνυνόμενος, καὶ τρόποις χρηστότητος, καὶ ἀπλάστοις σου ἥθεσι, τὴν τῆς ψυχῆς σου, ὑποφαίνων λαμπρότητα, δι’ ᾧς γέγονεν, ἐν ἀγίοις ὁ κλῆρός σου. Ὁθεν τὴν τῶν λειψάνων σου σορὸν τὴν μυρίπνοον, περικυκλοῦντες βοῶμεν, ἐν κατανύξει Νεκτάριε· ἡμῖν σωτηρίαν, καὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, δίδου ἐκάστοτε.

Οἱ σου αγαλλίαι σονται ἦ

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, δεδοξασμένον σε ὄρωσα Νεκτάριε, ἐν δόξῃ τῇ οὐρανίᾳ, καὶ μεγαλύνει Χριστόν, τὸν θαυματουργὸν σε ἀναδείξαντα· ἡ νῆσος Αἰγίνης δέ, ἐξαιρέτως φαιδρύνεται, ὡς κεκτημένη τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ὡς ἀκένωτον, θησαυρὸν ἀγιάσματος. Πλέον δὲ τούτων γάννυται, Μονή σου ἡ ἐνθεος, πρὸς σὲ ἀεὶ ἀφορῶσα, καὶ ἐκβοῶσα σὺν δάκρυσι· Σὺ δόξα μου πέλεις, καὶ ἀντίληψις καὶ σκέπη, Πάτερ καὶ ἔφορος.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ'.
Ἡχος πᾶς Νη

Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
αι γι υι ω ω ω λ και Α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι Δ

"Ἐχει μὲν ἡ οὐράνιος Τερουσαλήμ, τὴν
ἡγιασμένην ψυχήν σου, σὺν τοῖς τῶν Ἅγιων
πνεύμασιν, ἀοίδιμε Νεκτάριε. "Ἐχει δὲ καὶ
ἡ νῆσος Αἰγίνης, τὰ χαριτόβρυτά σου
λείψανα, πλοῦτον θεόσδοτον, καὶ ιατρεῖον
ἄμισθον, παντοίων ἀρρωστημάτων, καὶ
πάσης θλίψεως· ἐν αὐτοῖς γὰρ
προστρέχοντες, πανταχόθεν οἱ πάσχοντες,
τάς ιάσεις κομίζονται, καὶ τὰ πρὸς
σωτηρίαν αἴτήματα, καὶ εὐχαρίστω φωνῇ
δοξάζουσι, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον· ὃ
πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ Ε χει ει μεν η ου ρα νι ι ι ος

οὐαδέντες τούτοις τοῖς πάνταις
 ε ερουσαλημάτην η γι α σμε νη
 η ην ψυ υ χη η ην σου λόσυν τοις των Α γι ων
 πνε ευ μα α σιν α οι δι με Νε ε κτα α α
 ρι ι ι ι ε δε ε χει ει δε και η νη
 σος Αι γι ι ι νης δε τα χα ρι το βρυτα α
 σου ου λει ει ει ψα α α να δεπλου τον θε
 οσ δο ο ο τον και ι α α τρει ει ον α
 α α μι ι ι ισθιον δε παν τοιων αρ ρωστη
 η μα α α των δε και πα ση η ης θλι ι ψε
 ε ε ε ε ε ως εν αυ τοις γαρ προ ο
 στρε χο ο ον τες δε παν τα χο θεν οι οι πα α

α σχοο ο ον τες Δτας ι ασεις κο ο ο
 μι ζο ον ται αι 6 λ και τα προς σω τη ρι αν
 αι αι τη η η μα α α α τα δι και ευ χα
 ρι 1 1 στω φω ω ω νη δο ο ο ξα
 ζου ου ου σι τον σε δο ξα α α σαν τα α Κυ
 υ υ ρι 1 1 1 ον δι ω πρε σβευ ε δε ε
 ε ο ο ο ο με ε θα α 6 πε ε
 ε ερ τω ω ων ψ χω ω ω ων η η η η
 μων δι

Θεοτοκίου. ρ
δ Και νυ υν και α ει ει και

εις τους αι ω νας τωναι ωνωναμην δ

Ἄνυμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν
ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ
τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις
δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα
καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν
ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι
πάντας ἡμᾶς.

δ Η νυμ φευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α
φραστως συλ λα βου ου σα σαρ κι δ μη τηρ Θε
ου του ου γ ψι ι ιστου δισων οι κε των πα
ρα κλη σεις δε χου πα να μω με δη πα σι χο
ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα των

Δινυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο
 με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η μα α
 α ας

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅγμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,**
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράχου.

Ὕχος α'. «Τῆς ἑρήμου πολίτης».

Ὕχος Λ ḡ Π ὁ

Çηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ώς ἐνθεον θεράποντα Χριστοῦ· ἀναβλύζεις γὰρ ίάσεις παντοδαπὰς, τοῖς εὐλαβῶς ξραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ίάματα.

Άπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὕχος Ἡ πα

χ ^π
^π Κη λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης
 τον ε φο ρον τον ε σχατοις χρο νοις φα νε εν
 τα α ρε τη ης φι λον γνη σι ον ^π 5 Νε κτα ρι ον
 τι μη σω μεν πι στοι ^Δ ως εν θε ον θε ρα πον τα
 χρι στου ^π α να βλυ ζει γαρ ι α α σεις παν
 το δα πας τοις εν λα βως κραυ γα λου σι ^π δο ο
 ξα τω σε δο ξα σαν τι χρι στω ^Δ δο ο ξα τω σε
 ε θαυ μα στω σαν τι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γουν τι
 δι α σου πασιν ι ι α α μα α τα ^π

Ἐτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄχος ἦ Δί

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Αγῇ

ω Πνευματι

Οσίως ἐβίωσας, ὡς Ἱεράρχης σοφός,
δοξάσας τὸν Κύριον, δι' ἐναρέτου ζωῆς,
Νεκτάριε Ὀσιε. Οθεν τοῦ Παρακλήτου,
δοξασθεὶς τῇ δυνάμει, δαιμονας
ἀπελαύνεις, καὶ νοσοῦντας ἰᾶσαι, τοὺς
πιστῶς προσιόντας, τοῖς θείοις λειψάνοις
σου.

Ο σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ραρ
χησοφος δοξασας τον Κυριον δι ε να
ρε του ζωης Νεκταριε ο σι ε
ο θεν του Παρακλητου δοξα σθει εις τη δυ

να μει ^Δ δαι μο νας α πε λαυ νεις και νο σουν τας ^Μ 1
 α α σαι ⁶ τους πι στως προ σι ον τας τοις θει
 οις λει ψα α νοις σου ⁶

χ̄ καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ω
καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ω

ναὶ τῶν αἱ ω νων α μην
 ναὶ τῶν αἱ ω νων α μην

Θεοτοκίου. χ̄ **B** Το απ αἱ ων νος α πο κρυ

φον καὶ Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον
 φον καὶ Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον

δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα

νε ρω ται **6** Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος **A** καὶ Σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ξα με νος **6** δι ου α

να στη σας τον πρω το ο πλαστον **A** ε σω

B σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω **M** ω

ων

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό όν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Αναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Αναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Αναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
δοσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἱωνῆς,
καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν των ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: Ἄμην.

Τὸν Εύλογούντα.

Δ
Toν ευ λο γου ου ουν τα και α γι i
α ζιον τα η μας Δ Ku ρι ε φυ λατ τε Δ
ει ει εις Δ πολ λα ε ετη ♂ η η Δ

Τὸν Δεσπότην και Ἀρχιερέα.

M Δ
Toν Δε σπο την και Ap χι ε ε ρε
α η μων Δ Ku ρι ε φυ λατ τε Δ εις πολ
λα ε τη Δε σπο τα Δ εις πολ λα
ε τη Δε σπο τα Δ ει ει εις ποολ λα ε τη
Δε ε σπο τα α α Δ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.